

GRIP – Gecoördineerde Regionale Incidentenbestrijdings Procedure

Bij grote ongevallen en rampen, zoals ernstige verkeersongevallen, gasexplosies, lekkende treinwagons en vliegcrashes, wordt de hulpverlening opgeschaald. Opschaling wil zeggen dat meer eenheden van ambulances, brandweerwagons, politiewagons en cetera tegelijkertijd worden ingezet. Dit gebeurt op basis van duidelijke afspraken over de bestuurlijke en operationele leiding. Deze afspraken zijn vastgelegd in de Gecoördineerde Regionale Incidentenbestrijdings Procedure (GRIP). De GRIP-procedure is ontwikkeld om zowel in de dagelijkse situatie, als in een volledig opgeschaalde rampenbestrijdingsorganisatie in de coördinatiebehoefte te kunnen voorzien. De GRIP-procedure wordt als volgt op hoofdlijnen beschreven:

Coördinatie-alarm Reikwijdte van het incident

Coördinatie-alarm	Reikwijdte van het incident
GRIP 0	Routine en normaal dagelijks optreden van de hulpdiensten.
GRIP 1	Bronbestrijding: incidenten met effecten tot maximaal de directe omgeving van het incident, met de behoefte aan gecoördineerd multidisciplinair optreden. Het brongebied betreft het gebied direct rond de plaats van het ongeval of het incident. In dit gebied bevindt zich de bron van het incident en vindt de bronbestrijding door de hulpdiensten plaats.
GRIP 2	Bron- en effectbestrijding: incidenten met uitstraling en effecten naar de omgeving. Het effectgebied is het gebied waarover de gevolgen van het incident zich uitspreiden of dreigen uit te spreiden.
GRIP 3	Bedreiging van het welzijn van (grote groepen) van de bevolking: ramp of zwaar ongeval in één gemeente met behoefte aan bestuurlijke leiding.
GRIP 4	Gemeentegrensoverschrijdende ramp, eventueel schaarste, met behoefte aan gecoördineerde bestuurlijke leiding.